

Viburnum Plicatum

door: Ward van Teylingen

Viburnum plicatum 'Grandifolium'

Viburnum komt van het Latijnse woord *viere* en het betekent: buigen, vlechten. Dat slaat op de buigzame takken van *Viburnum*. De soortnaam *plicatum* komt van het Latijnse woord *plicare* wat betekent: geplooid, gevouwen. En dat slaat weer op het blad van deze prachtige *Viburnum*.

In het voorjaar kun je er bijna niet omheen, overal bloeien de *Viburnums*, de winterbloeiers zijn nog niet klaar of de sterk geurende *V. carlesii* en *V. x burkwoodii*-types staan er alweer om de aandacht te trekken, van een ieder die geurende planten in de tuin wil hebben.

Omdat het dit voorjaar vrij warm is, bloeien de meeste planten tegelijk, een beetje jammer maar ja, daar kunnen we niets aan doen. De *Magnolia* in onze tuin is vóór Pasen al aan het uitvallen, maar ons uitzicht wordt nu weer bepaald door *Viburnum plicatum* 'St. Keverne'.

Viburnum plicatum is er in wel 30 verschillende cultivars, de meeste met de bekende platte schermbloemen die verticaal op de horizontale takken staan. Maar er zijn ook cultivars met ronde bloeiwijzen, dat zijn de steriele vormen, die krijgen geen bessen (vruchten). Ze zijn er in het wit maar ook in het zalmroze.

Alle *plicatum*-types hebben dezelfde groeiwijze, dus breed en opgaand. Als er nooit gesnoeid wordt kunnen ze wel vier meter hoog worden en ook zo breed. Omdat maar weinig mensen die ruimte hebben kunnen ze heel gemakkelijk klein gehouden worden. Je snoeit gewoon alle verticaal groeiende takken bij de bovenkant van de struik af. Daardoor wordt de plant wel breder maar dat kun je in de hand houden omdat je daar beter bij kunt om te snoeien.

Viburnum plicatum forma *tomentosum* is de oudst bekende vorm, sinds 1865, en komt in China en Taiwan nog in de natuur voor. Er is veel kruisingswerk gedaan met *V. plicatum* en daarom zijn er zoveel, op elkaar gelijkende, variëteiten. De eerste selectie die gemaakt is, uit zaailingen van *tomento-*

sum, is 'Mariesii'. Eigenlijk is dit een wat zwakke plant. Zij groeit prachtig horizontaal maar geeft na de winter veel dood hout. Het blad is langwerpig, afhangend en lichtgroen wat een beetje 'armoedige' indruk geeft. Ook geeft de 'Mariesii' geen vruchten. Vreemd genoeg kent bijna iedereen de naam 'Mariesii' terwijl er toch betere en veel gezondere vormen te koop zijn. Als je denkt een 'Mariesii' in de tuin te hebben die vrucht draagt, is het zeker een ander type.

In Amerika is Dr. Egolf zijn hele werkzame leven bezig geweest met het verbeteren van het *Viburnum*-bestand. Kruisen en selecteren deed hij aan de lopende band, hij heeft o.a. ook nieuwe *plicatum*-types op de markt gebracht. De *Viburnums* van zijn hand hebben allemaal een Indiaanse naam. Bij *Viburnum plicatum* zijn dat de 'Shoshone' en de 'Shasta'. Beide hebben ook de horizontale groeiwijze met de schermbloemen verticaal daarop.

De bloeitijd van *Viburnum plicatum* begint half april en gaat door tot half juni. Omdat er zoveel verschillende types zijn, zijn er ook verschillende bloeitijden, de 'Cascade' is de laatst bloeiende *plicatum*. Na de bloei verschijnen de vruchten, die door vogels worden gegeten.

Alle fertiele *Viburnum plicatum*-types dragen helderrode vruchten, de een wat meer dan de ander, en allemaal hebben ze een prachtige, wijnrode, herfstkleur. De steriele types, met de ronde bloeiwijze, hebben natuurlijk geen vruchten maar zeker ook die geweldige herfstkleur.

Viburnum plicatum 'Shasta'

Viburnum plicatum 'Thunbergs Original'